

Så du ønsker at lære statsmandskunst? – Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche 12 november

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition. I dag er det den 12. november 2025. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til Helga via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Helga, i løbet af den sidste uge har der været en bemærkelsesværdig stigning i idéer, der tidligere er blevet introduceret af Lyndon LaRouche, dig selv og LaRouche-bevægelsen. Vi talte i sidste uge om pave Leo XIV's diskussion af kardinal Nicholas af Cusa og hans videnskabelige, filosofiske udvikling af metoden med modsætningernes sammenfald, som blev introduceret af Nicholas i midten af det 15. århundrede og genoplivet af dig seks århundreder senere. Også bemærkelsesværdigt er interessen for Beringstrædet-tunnelen, som blev et diskussionspunkt omkring mødet mellem Putin og Trump. Dette er selvfølgelig den type store projekt, som Lyndon LaRouche og man længe har været tilhængere af som grundlag for fredeligt samarbejde.

I sidste weekend var der en konference i Paris, der tog fat på nødvendigheden af at skabe en international ungdomsbevægelse med hovedfokus på udviklingen i Afrika. Kan du give os din vurdering af, hvorfor det var nødvendigt at afholde denne

konference, og hvordan den forløb?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det var nødvendigt, fordi jeg mener, at verden skal gå i en anden retning – eller i det mindste skal dele af verden gå i en anden retning. Modsætningernes sammenfald som et nyt paradigme for internationale relationer er på bordet, men desværre modsætter de vestlige lande sig samarbejde med den Globale Majoritet og forhindrer på den måde fremkomsten af et nyt system. Så hele idéen er, at verdens unge – de unge i det Globale Syd, men også de unge i Europa og USA – skal tage en meget stærkere rolle i lederskabet, fordi det er deres fremtid. Jeg mener, at de såkaldte »eliter« i den vestlige verden, der nu er i en krigsglad tilstand, som vi ikke har set siden 1930'erne, ikke har ret til at ødelægge de unges fremtid.

Så vi havde denne fantastiske konference i Paris, og jeg kan kun opfordre alle vores lyttere og seere til at tage sig tid til at besøge Schiller Instituttets hjemmeside:

<https://schillerinstitute.com/blog/2025/11/07/live-nov-8-9-international-conference-the-emancipation-of-africa-and-the-world-majority-a-challenge-for-europe/>

Der vil du finde – måske ikke umiddelbart på alle sprog, men helt sikkert på engelsk og snart også på tysk, fransk og spansk – denne konference, som var en ekstraordinær begivenhed. Der var talere fra bogstaveligt talt alle kontinenter undtagen Australien, og mange unge mennesker. Vi havde to dage med meget intensive præsentationer om strategisk tænkning, dialog, og især de unge gik på gaden i Paris for at organisere flere unge mennesker. Alle kom tilbage fuldstændig begejstrede; der var mange beretninger om kammeratskab og følelser af broderskab, bare total glæde over, at de unge ikke er så tyngt af alle deres forfædres fordomme og forbrydelser fra fortiden, så de kan kommunikere på en helt anden måde.

Denne konference var den tredje af Schiller Instituttets internationale konferencer i år. Den første fandt sted i New

Jersey i USA, den anden i Berlin, Tyskland, og nu den tredje i Paris, Frankrig. Hvis man ser på forløbet af disse konferencer, vil jeg sige, at det er en virkelig sjælden, hvis ikke hidtil uset, tæthed af begreber og dialog på et meget højt niveau. Jeg synes, folk bør gå ind på Schillers hjemmeside og bruge lidt tid der. Alle har lidt fritid om aftenen eller i weekenden. Eller læs artiklerne, læs talerne, for de præsenterede ikke kun en strategisk vurdering fra forskellige landes perspektiver, men indeholdt også dybdegående forskning om idéernes historie i hele verden – i Europa, men også i Kina, Latinamerika og Afrika. Det var simpelthen en rigdom af idéer. Naturligvis havde vi smuk musik; vi havde to koncerter og mange andre forestillinger. Det var simpelthen meget rigt.

SCHLANGER: Fra hvad jeg har set på videoerne, er de meget gode og meget provokerende.

Vi har det første spørgsmål fra en person i Cameroun om konferencen. Hun skrev: »Jeg kunne ikke komme til konferencen, men blev inspireret af at se videoerne og se noget af det på YouTube. Hvilke planer har man for at følge op på dette? Og kan man stille nogle talere til rådighed, hvis vi arrangerer denne type begivenhed i mit land?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi kan; ikke én taler, men mange. Man kan have talere fra hele vores internationale bevægelse og vores kontakter, som jeg tror bliver mere og mere begejstrede for denne mulighed for at opbygge et internationalt partnerskab mellem verdensborgere – mennesker, der betragter det som deres første identitet at være verdensborgere. Derfor skal man ikke være chauvinist, ikke være nationalist og sige »Mit land først«, men først og fremmest være verdensborger. Men det må ikke være i modstrid med at være patriot i dit eget land, forudsat at man definerer sin nationale interesse i sammenhæng med den ene menneskeheds interesser.

Vores næste planer er, at vi gerne vil have en international Zoom-konference for unge, sandsynligvis i december. Derefter

forhåbentlig snart igen fysiske konferencer, men grundlaget for dette vil være online. Så hvis man har konkrete forslag, så kontakt vores arrangører, og vi vil hjælpe med at arrangere en konference. Uanset hvilket emne du ønsker at diskutere, er jeg helt sikker på, at vi kan hjælpe dig.

SCHLANGER: Hun skrev også: »Jeg ved fra din hjemmeside, at man har planer for det meste af verden, så jeg er sikker på, at der er noget, der er relevant for mennesker i mit land.«

Det næste spørgsmål kommer fra en langvarig kontakt, der siger: »Harley, jeg hørte dig sige i går, at lederne i Europa har til hensigt at fortsætte krigen mod Rusland og Ukraine. Kan du spørge Madame LaRouche for mig, hvad de håber at opnå ved at fortsætte dette meningsløse blodbad?«

Der var et andet lignende spørgsmål fra en person, der identificerer sig som en ukrainer i eksil. Han spørger: »Ved hjælp af hvilken trolddom forbliver V. Zelenskyj ved magten?«

ZEPP-LAROUCHE: Tja, hvis man leder efter den britiske rolle i enhver form for spionage eller trolddom, vil man finde noget. Men jeg og mange andre mennesker, også fra andre lande, har virkelig svært ved at forstå, hvad der foregår i hovedet på de mennesker, der presser på for denne militarisering og konfrontation. De tyske medier for eksempel; hvis man læser nogle af overskrifterne fra de sidste par dage: »Rusland kan angribe i morgen!« »Rusland vil angribe med det samme!« De mere moderate siger, at det vil ske om tre år. Men det er helt vanvittigt: Der er ingen som helst beviser for, at Rusland har til hensigt at gøre dette.

Mange militærekspertter med de højeste kvalifikationer har påpeget, at Rusland hverken har en grund til det – for hvorfor skulle de angribe, når de allerede har det største land i verden? De har 11 tidszoner; de har 150 millioner indbyggere, hvilket er meget tyndt befolket. Hvis man har 11 tidszoner og kun 150 millioner indbyggere, har man ikke brug for nyt

territorium. De har alle råstoffer på planeten; de har brug for udenlandske investeringer, men de har ikke brug for mere territorium. Hvorfor skulle de erobre Tyskland, som slet ikke har nogen råstoffer? Jeg siger bare, at det ikke giver mening.

Jeg tror, det har noget at gøre med et helt andet motiv, nemlig at de etableringer i de lande, der presser på for at fortsætte krigen, har investeret så meget i NATO's fortælling, at de ikke kan tænke længere. De kan ikke tænke, og de kan ikke se de forandringer, der er sket. Virkeligheden er, at Rusland ikke kan besejres militært. Glem det! Det er en atommagt, og de har det teknologiske forspring inden for våben, atomvåben, hypersoniske våben og ubådsvåben som Poseidon. De har Oreshnik, de har Burevestnik; det er hypersoniske våben, som ikke kan besejres, fordi de er atomdrevne, manøvredygtige og ikke har en ballistisk bane. Så idéen om, at man kan besejre den stærkeste atommagt på planeten, er bare vanvid.

Se så på den tyske økonomi. Man har hr. Merz, der er medlem af den såkaldte Koalition af Villige. Hvad kan den tyske økonomi gøre, når den skal håndtere denne regerings totalt dumme og inkompetente økonomiske politik? IFO-instituttet, et førende økonomisk institut med base i München, har netop udgivet en rapport, der siger, at den tyske industri er i krise, at repræsentanterne for de forskellige brancher er så desperate og demoraliserede, at de bare ser deres land og deres industri falde fra hinanden uden at gøre noget, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. Hele den tyske økonomi er ved at bryde sammen. Der vil ikke ske nogen militarisering, for man kan ikke få en militarisering til at bringe en krympende, sammenbrudt økonomi op på niveau med økonomier som Kinas; glem det!

Europa er allerede isoleret. Det er meget farligt, fordi de sammen med krigshøgene i Trump-administrationen, som desværre også er ret aktive, kan skabe en global katastrofe, men de kan ikke vinde. Så jeg tror, det er en form for vanvid, der har

grebet disse mennesker. De skylder åbenbart deres karrierer, deres privilegier, hele deres position til en fortælling, der var forkert. Det var idéen om, at man efter afslutningen af den kolde krig kunne have en unipolær verden domineret af NATO-landene. Det er klart ikke tilfældet, for NATO er også ved at bryde sammen. Det ser måske ikke sådan ud, men hvis økonomierne i NATO-landene bryder sammen, hvad kan man så gøre? På samme måde er EU i færd med at gå i opløsning. Så det er fuldstændig vanvid; det bedste, der kan ske, er, at mange borgere i disse lande slutter sig til os og foreslår, at vi ændrer retning og tilpasser os den ændrede strategiske situation, som er, at vi i stedet for konfrontation samarbejder med landene i den Globale Majoritet.

SCHLANGER: Man kan se vanviddet og desperationen i nogle af de forslag, der kommer fra Storbritannien. Det ene er en artikel, der taler om vigtigheden af at gå i krig mod Venezuela, så USA kan pumpe enorme mængder olie fra Venezuela for at få prisen ned og skade Rusland. Det andet forslag var idéen om grundlæggende at indhegne Rusland ved at lukke Østersøen. Der var britiske soldater, der faktisk øvede sig i at borde skibe i Estland. Så spørgsmålet, der kom ind om dette, var: »Hvordan kan briterne stadig fremstå som førende, når deres økonomi er i ruiner?« Denne person skrev, at han vil vædde på, at den britiske økonomi er værre end den tyske økonomi. Jeg ved ikke, om du vil diskutere det, men der er helt klart tale om en fejlberregning på alle fronter her.

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, at briternes rolle er ved at blive krystalklar. Ikke nok med at man hele tiden har disse scenarier, enten i form af nuklear risikovillighed over Krim eller nu en landinvasion i Venezuela for at begynde at eksportere Venezuelas olie for at ødelægge Rusland. Folk husker måske filmen »Dr. Strangelove«; det er den slags tankegang, hvor folk sidder i en bunker og finder på skøre idéer til, hvordan man kan herske over verden. Jeg tror, at briternes rolle er blevet så åbenlys, at jeg ikke forudser en

god fremtid.

Når folk først begynder at samle historien om det Britiske Imperium, ser det måske ikke så godt ud for dem. Jeg tror, at stemningen er ved at ændre sig, fordi briterne – som ikke længere har noget imperium – stadig foregiver at herske over verden gennem Commonwealth, gennem IMF, Verdensbanken og nu i stigende grad gennem AI og det militærindustrielle kompleks. Det er en boble, og der er ingen reel fysisk økonomi til at bakke den op. Så jeg tror, at jo mere disse desperado-scenarier bliver fremmet, jo mere inviterer briterne resten af verden til at fortælle historien om kolonialismen i Afrika, i Indien, opiumskrigen mod Kina. Desværre går det helt frem til i dag, så måske er det det, der forårsager en sådan reaktion.

SCHLANGER: Vi fik en besked fra vores ven Helen i Smolensk, der sagde, at hun ikke så konferencen lørdag aften, fordi de ikke havde internet på grund af Ukraines droneangreb mod Rusland. Så det er værd at bemærke. Smolensk ligger tæt på grænsen til Hviderusland.

Der er mange spørgsmål om økonomien, men der er et spørgsmål fra en tilhænger i Schweiz, der deltog i et møde, jeg holdt lørdag. Han siger: »Tidligere var Lyndon LaRouche fortalende for gældsbomben, annullering af gæld, frem for sparepolitik eller redningspakker. Hvorfor opfordrer du ikke til dette igen som en måde at fjerne de korrupte centralbankchefer?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, Lyndon LaRouche nogensinde har opfordret til gældsbomben. Faktisk har han altid foreslået en ordnet reorganisering, og så fortolkede Wall Street nogle af forslagene i denne retning som gældsbomben, men sådan var det ikke. Da præsident López Portillo i Mexico i 1982 bad min mand om at komme til Mexico for at hjælpe ham med at forsvare den mexicanske økonomi mod kapitalflugten fra pesoen, tog vi faktisk til Mexico. Lyndon LaRouche skrev ikke kun et program til forsvar for Mexico, men for hele Latinamerika, som blev kaldt *Operation Juárez*. Derefter begyndte López Portillo at

gennemføre dette program.

Den 1. september 1982 begyndte han at indføre kapitalkontrol for at forhindre kapitalflugten. Jeg husker det meget godt, for samme dag havde min mand og vi et møde i Frankfurt med ledelsen i en førende bank. Mens vi stod der og bød hinanden velkommen, stormede den vigtigste valutahandler ind i lokalet og sagde: »Åh, gældsbomben! Gældsbomben! Vi er færdige! Vi er færdige!« Vi smilede og sagde: »Nej, bare rolig. Det er ikke gældsbomben, det er et forslag om en ordnet omlægning af gælden.«

Hvis du husker, havde de latinamerikanske lande på det tidspunkt en udenlandsk gæld på omkring 200 milliarder dollars, hvilket er peanuts sammenlignet med i dag, men på det tidspunkt var det meget. Det, min mand foreslog, var at omlægge gælden, omdanne kortfristet højrentegæld til langfristet kredit med lav rente og bruge den kredit til investeringer i realøkonomien og på den måde skabe en reel økonomisk motor, der kunne løfte økonomierne og dermed gøre det muligt at afbetale gælden over en længere periode. Så det ville have æret gælden, bortset fra at det ville have gjort det muligt for økonomierne at gøre det ved at opbygge den fysiske økonomi.

Naturligvis frygtede Wall Street, at de ville miste deres højtforrentede, hurtige pengemaskine, og derfor kaldte de det en »gælds bombe«. Men vi har aldrig foreslået en gælds bombe; det vil vi gerne gøre klart, for hvis man erklærer en gælds bombe uden en positiv idé om, hvordan man omlægger den, kan man skabe totalt kaos. Hvad ville man vinde ved det? Man har et sammenbrud af alting. Jeg tror ikke, det ville være en god idé.

Jeg tror, det ville være en god idé, at man har en diskussion om de fire love fra Lyndon LaRouche. Den første er at genindføre Glass-Steagall på globalt plan og nationalisere bankerne i alle lande; oprette en nationalbank som sted for

udstedelse af nye kreditter; derefter skabe samarbejde mellem disse nationalbanker, der udgør et nyt kreditsystem. Det er i det væsentlige, hvad BRIKS-landene og SCO gør i øjeblikket. Og Vesten ville gøre klogt i blot at antyde, at de ønsker at samarbejde og omorganisere den altomfattende boble, der er ved at blive fuldstændig uhåndterlig.

Hvis man ikke gør det, jeg taler om nu, er der fare for en ukontrolleret eksplosion, der vil vælte hele verdensøkonomien og meget andet med den.

SCHLANGER: Jeg er meget tilfreds med dit svar, for det er stort set det, jeg sagde til ham – at medmindre man har et alternativt system, skal man ikke bare sprænge ting i luften.

Her er et spørgsmål til dig fra en tilflyttet newyorker – jeg gætter på, at det er en person, der tidligere boede i New York. Hun siger: »Helga, hvad er dine tanker om vores nyvalgte borgmester Mamdani? Er han en Obama-type, eller kan han være en reel forandringsagent?«

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke endnu. Det ser meget lovende ud, men det gjorde Obama også, og Bernie Sanders så lovende ud i begyndelsen. Så jeg ved det ikke. Det afhænger af mange faktorer, men jeg tror også, det afhænger af, at borgerne holder ham i skak, så at sige. For det, han siger, lyder meget godt; jeg synes også, det er meget interessant, at han fik mange jødiske stemmer. New York har mange jødiske vælgere. Man kan allerede se, at ADL er gået i panik. De har opfordret til et blokvagtsystem for at rapportere om Mamdani, hvilket er utroligt.

Så jeg tror, der er gode udsigter til håb, men han bliver selvfølgelig borgmester i New York fra 1. januar, og hvis han vil gennemføre det, han har lovet, vil han få en stor kamp med Wall Street – som jo ligger i New York. Det er en stor opgave, og det kræver meget støtte, hvis han mener det alvorligt, og det vil kræve en stor mobilisering af borgere over hele verden

for at sikre, at det er den forandring, som folk ønsker. Så når der er en ny kandidat, som man har grund til at håbe på, vil jeg altid give ham fordelene af tvivlen, men det bliver ikke let.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, som jeg fandt ganske interessant, fra en podcaster i Storbritannien. Han siger: »Jeg har svært ved at placere jer [LaRouche-bevægelsen] på venstre-højre-skalaen. Jeg ved, at det ikke er sådan, tingene fungerer, men her er mit problem. Hvor passer Kina ind? Er det stadig kommunistisk? Du siger, at det er et eksempel for udviklingslande, og det har bestemt været en succes. Men hvordan vil du beskrive deres økonomiske system? Det er vigtigt, fordi det virker, og folk vil gerne vide det.«

ZEPP-LAROUCHE: Deres system består af meget forskellige elementer, som repræsenterer den kinesiske civilisation. Det ligner ikke Sovjetunionen; det er baseret på Konfucius og lægger vægt på at forbedre befolkningens moralske kapacitet og deres evne til at leve et godt liv gennem dygd. Deres økonomi er meget kreditbaseret og fokuseret på innovation og teknologiske fremskridt. Det ligner Alexander Hamiltons økonomiske system for USA, senere uddybet af Henry C. Carey og Friedrich List, som fremhævede forskellen mellem det amerikanske økonomiske system og det britiske. Det amerikanske system var dedikeret til borgernes udvikling og kreativitet, den eneste egentlige kilde til rigdom. Det britiske system derimod fokuserer på frihandel og kontrol over handel, ikke på befolkningens udvikling. Det er den gamle Margaret Thatcher-formel: »Køb billigt, sælg dyrt«, og profitten ligger på marginen, suppleret med derivater og spekulation.

Set på denne måde går Kina absolut i retning af Hamilton, Carey og List. Jeg mener, at opdelingen i højre og venstre altid har været meningsløs. Det er meget mere hensigtsmæssigt at skelne mellem kræfter, der arbejder for udvikling og det fælles bedste, og kræfter, der er oligarkiske. Ud fra dette synspunkt er Kina progressivt og orienteret mod det fælles

gode. Folk i Kina er meget lykkeligere end folk i Europa og sandsynligvis også end folk i USA. For mig er det afgørende, om et land styres godt eller dårligt, og befolkningens lykke er målestokken.

SCHLANGER: Der er endnu et spørgsmål, som jeg også fandt interessant. Det er lige kommet ind. Det er fra en person, der identificerer sig som ung. Han siger: »Jeg har hørt fru LaRouche tale en del om Konfucius. Jeg har ingen idé om, hvor jeg skal begynde at studere Confucius. Kan hun give mig nogle råd?«

ZEPP-LAROUCHE: Der findes flere bøger af Confucius; de er svære at læse, fordi de ikke er rigtig udviklede – hvordan skal jeg sige det? Bare læs dem; det er mere som kortere beskrivelser af etisk adfærd. Men du får en god indgang. Så er der nogle meget gode biografier og historiske studier og naturligvis mange akademiske artikler. Jeg tror, det bedste er at gå til *EIR*-arkivet, skrive »Confucius« i søgemaskinen og tage udgangspunkt i det. Det er altid en god måde at starte på.

SCHLANGER: Jeg synes, det er vigtigt, for hvis man taler med amerikanere og spørger dem, om de har læst Hamilton, vil de sige, at de heller ikke forstår sproget. Det kræver bare, at man kaster sig ud i det.

Der vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition på fredag. Dette er blevet en stadig vigtigere institution for reel dialog. Hvad er planerne for denne uge, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er sikker på, at der vil være rapportering fra konferencen i Paris, for det var et klart forsøg på at imødegå krigsfaren med en udvidet fredsbevægelse ved at skabe et nyt paradigme baseret på Cusa-idéen om modsætningernes sammenfald, som har mange ekkoer i disse fredsforslag, såsom Xi Jinpings Global Governance Initiative, den westfalske fred og så videre.

Jeg er sikker på, at der også vil være en rapport om den forfærdelige situation i Mellemøsten, fordi der er en anneksion af Vestbredden i gang. Naturligvis er den humanitære hjælp, der kommer ind i Gaza, minimal; der er fare for en opdeling af Gaza. Det seneste, som jeg skal verificere, er, at jeg så en fotokopi af et brev underskrevet af Donald Trump fra Det Hvide Hus til den israelske præsident Herzog, hvor han kræver frifindelse af Netanyahu – med officielle stempler og alting. Nogle gange er man målløs over den slags ting. Det vil helt sikkert være et stort emne.

Jeg tror også, at vi vil diskutere situationen i og omkring Venezuela og de neokonservative bestræbelser i Trump-administrationen på at danne en anti-BRIKS, anti-Lula, anti-Kina-alliance i Latinamerika omkring udviklingen i Venezuela. Og jeg kan allerede nu meddele, at vi på vores *EIR*-platform, som vi er i gang med at udvide og som vil indeholde mange live-interviews, planlægger et særligt seminar om situationen i Venezuela. Gå ind på vores hjemmeside og hold øje med det, for vi har samlet nogle af de bedste eksperter. VIPS – Veteran Intelligence Professionals for Sanity – har skrevet et presserende notat til præsident Trump om ikke at gå ind i denne invasion af Venezuela, fordi der ikke er nogen god mulighed for USA at komme ud af det. Så det vil også være et stort emne.

SCHLANGER: Der er et andet spørgsmål, der kom ind, da du først begyndte at diskutere dette om Gaza. Trump lovede, at der ville ske en anneksion af Vestbredden. Spørgsmålet er: »Tror du, at Trump vil gøre noget for at stoppe det, når bosættelsesbevægelsen omkring Netanyahu allerede tager mere og mere land?«

ZEPP-LAROCHE: Hvis det brev, jeg nævnte, er sandt, har han måske indgået en aftale, hvor han gør noget, men jeg er ikke særlig håbeful. Jeg tror, at Trump i øjeblikket er omgivet af mange elementer i sin administration, der er mere på linje med den tidligere Biden-administration end med Trumps intentioner,

da han begyndte sin anden periode. Jeg kan kun håbe, at de bedre elementer i hans administration går i offensiven og sikrer, at han kan fuldføre det, han ønskede at gøre, da han tiltrådte i januar. Lige nu ser det meget farligt ud.

SCHLANGER: Tak, Helga, fordi du var med i dag. Vi ses på fredag. I mellemtiden synes jeg, folk bør gå ind på hjemmesiden schillerinstitute.com og se nogle af reportagerne fra konferencen i Paris. Jeg tror, det vil være meget inspirerende for folk.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, gør det og vær med!